Recensie: Role play **

Kinepolis Antwerpen
maandag 4 maart 2024

foto © Kinepolis Film Distribution

Recensie:
Elk koppel heeft wel geheimen voor elkaar, maar in de Amerikaanse actiekomedie Role play gaat het wel héél ver. Emma (Kaley Cuoco) heeft samen met haar man Dave (David Oyelowo) een dochter. Hij heeft uit een eerdere relatie een zoon. Wat Dave echter niet weet, is wat Emma werkelijk voor de kost doet. Ze is een huurmoordenares. Haar echte naam is Anna Peller maar zwichtte 8 jaar geleden voor de charmes van Dave omdat hij de ware vrouw in haar zag hoewel hij haar dus niet echt kende.

Anna blijkt opgeleid te zijn geworden door de Sovereign waar haar vader nog voor gewerkt heeft en welbepaald door Gwen Carver (Connie Nielsen). Maar blijkbaar heeft ze zelf de banden met deze organisatie verbroken. Ze willen haar terug, zetten haar onder druk, waardoor ze moet kiezen: haar gezin of haar job/'familie'. En dat terwijl haar foto ondertussen op het dark web verschenen is, er behoorlijk wat geld op haar hoofd staat, en ze 30% van wat ze verdient alleen al moet zien te betalen om zelf bescherming te blijven genieten.
Wanneer Emma terugkeert van een opdracht is ze helemaal vergeten dat het haar huwelijksverjaardag is met Dave terwijl hun kinderen buiten de tafel chique aangekleed hebben en ze een rollenspel beginnen spelen, zeg maar restaurantje, zodat mama en papa een romantische avond zouden kunnen beleven 's avonds.
Om het goed te maken bakt de vrouw de volgende dag dan maar pannenkoeken voor iedereen. En hoewel ze gezegd heeft tegen haar opdrachtgever Raj (Rudi Dharmalingam) dat ze een tijdje low profile wil blijven om ook te kunnen genieten van haar gezinsgeluk, wordt dat haar niet gegund. Een nieuwe opdracht waar veel geld mee te verdienen valt, kondigt zich namelijk aan. En Emma/Anna krijgt eigenlijk geen keuze. Als zij en haar gezin nog beschermd willen worden, zit er niks anders op dan de job aan te nemen.
Het is 's avonds in bed dat Dave een cadeau voor haar heeft. Het blijkt een verkleedsetje dat Emma in een verpleegster zou moeten omtoveren, zodat ze zo hun seksleven een boost kunnen geven. Daves vrouw stelt een alternatief voor: om de volgende dag een écht rollenspel te spelen in een chique hotel en dat onder andere namen. Hij kiest daarbij voor de naam Jack Dawson, het hoofdpersonage uit Titanic dat Leonardo Di Caprio neerzette.
Het plan? Doen alsof ze elkaar niet kennen om zo aan de bar te spelen dat ze er elkaar voor het eerst ontmoeten zodat de vonken er vervolgens zouden kunnen afvliegen. Maar dat is zonder Bob Kellerman (Bill Nighy) gerekend die Anna herkent, zich voordoet als iemand die in de financiële sector actief is, maar

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

uiteindelijk ook gewoon een huurmoordenaar is. Hij blijkt voor de hoogstbiedende te werkten en stelt voor dat Anna voor hem gaat werken en zij een bepaald percentage aan hem afgeeft.
Al snel berekent ze dat ze eigenlijk geen onderhandelingsmarge heeft met hem omdat ze al 30% van wat ze verdient afstaat aan een ander. Wanneer de volgende dag het nieuws bekend wordt dat er een man in kamer 511 brutaal omgebracht werd, wordt Dave opgebeld of dat niet hetzelfde hotel was waar ie had verbleven met zijn vrouw. Niet veel later ziet ie op zijn werk op een nieuwssite een zwart wit-foto van een veiligheidscamera. Op het beeld zijn hij en zijn vrouw te zien met het slachtoffer wanneer ze samen shotjes staan te drinken aan de bar.
Emma blijkt ondertussen naar het buitenland voor het werk, zij keert daarna niet terug. Hij wordt verhoord, maar het blijken geen echte onderzoekers te zijn. Uiteindelijk blijkt ie voor leden van de Sovereign te zitten. Die willen weten waar ze is, maar stoppen met verder vragen te stellen wanneer ze haar in Berlijn hebben getraceerd. Dave ontdekt ondertussen de ware aard van Emma in een kist op de zolder. Die zit vol pruiken, nep-paspoorten, gif, echte wapens en visitekaartjes met telefoonnummers op. Zo belt ie Raj die net omgekomen is tijdens een achtervolging op. Emma neemt op maar wil niet dat Dave naar Berlijn komt. Hij doet het toch. Daar aangekomen blijkt iemand hem op te wachten met op het bordje de naam Jack Dawson. Vanaf dan zitten de twee he-le-maal in hetzelfde schuitje.
Zeker, Role play is bij momenten best grappig. Schuilen voor kogels achter een dunne spar, really? Maar mannen worden in deze film ook nogal eenzijdig als klungelige figuren voorgesteld die je alles met hand en tand moet uitleggen voor ze iets weten te realiseren. Dat tempert toch wel enigszins onze lachspieren. Uiteindelijk komt Role play meermaals over als een schip dat zo veel water maakt dat het elk moment onmiddellijk kan gaan zinken. Maar uiteindelijk gebeurt dat net niet, al is het kantje boord.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.